

sig mod de Principper, der ligge til Grund for Lovforslaget, og anbefalede en fælles Følgeskole som det Ideal, man skulde stræbe efter. Men han opgav jo selv paa Forhaand at stille noget Forslag i saa Henseende, ansaa det selv for haabløst at føre en saadan Sag videre, og en nærmere Diskussion om denne Sag vilde jo derfor kun have teoretisk Interesse. Hvad der i Korthed kunde siges fra den anden Side, er jo allerede udtalt af det ærede Medlem fra Aarsens (Berntsen), som havde Ordet i sidste Møde.

Jeg sigter dernæst til det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. S. Jensen), der udtalte, at han ansaa hele dette Forslag fra Ende til anden for reaktionært. Jeg ved ikke, om han derunder ogsaa indbefattede Bestemmelserne om nye Lønninger for Lærerne, det fremgik, saa vidt jeg forstod hans Foredrag, ikke ganske klart deraf. Kun forstod jeg, at Lønningerne ikke vilde komme til at angaa ham selv; om hans Standpunkt stod i Forbindelse dermed, ved jeg ikke. Jeg tror imidlertid, at dette ærede Medlem staar ene med sin Mening i denne Sag, og jeg kan sikkert derfor ogsaa overlade ham til hans Ensomhed.

Jeg skal nu først tillade mig at udtale mig om adskillige af de Punkter i Lovforslaget, der ere blevne frembragne af forskellige Talere, idet det selvsølgelig dog ikke kan være Meningen her ved første Behandling at komme ind paa alle de Spørgsmaal, der ere komne frem, og jeg skal dernæst udtale mig om flere af de andre Spørgsmaal, som have spillet en særlig Rolle her i Diskussionen og som til Dels angaa Spørgsmaal, der ligge uden for Lovforslaget.

Med Hensyn til Lovforslagets § 1 har man fra flere Sider udtalt store Betænklichkeiten ved at lade den undervisningspligtige Alder indtræde saa tidligt, at Barnet bliver undervisningspligtigt allerede, naar det er 6½ Aar gammelt. Man har ment, at Hjemmets Ret her maatte være større end Skolens, og man har sagt, at det vilde være bedre at overlade dette til Frivilligheden, idet Forældrene jo allerede nu i ikke ringe Omfang benytte Afgangen til at sende deres Børn i Skole allerede ved 6 Aars Alderen. Med Hensyn til Benyttelsen af denne Afgang skal jeg henvise til, at der paa Landet efter de tabellariske Meddelelser, som ogsaa ville være de Herrer bekendte, i 1893 har været sendt 1,438 Børn under 7 Aars Alderen i Skole, medens Antallet i Købstæderne har været 1,024. Det fremgaar tillige af de tabellariske Meddelelser, at et forholdsvis større Antal 6 Aars Børn har været sendt i de fri Skoler, i de private

Skoler. Der synes altsaa ikke at være ringe Syn hos Forældrene for det ønskelige i at faa Børnene i Skole allerede inden 7 Aars Alderen, men over for de offentlige Skoler er det mærkelig nok blevet benyttet i mindre Omfang end over for de private Skoler. Det kunde tyde paa, at der netop fra de offentlige Skoler møder en vis Modstand mod at modtage Børn under 7 Aar. Hvorledes dette forholder sig, ved jeg ikke bestemt; men det forekommer mig at være et Tegn paa, at man, hvis denne tekniske Undervisning indføres som obligatorisk, ogsaa gerne vil benytte den i større Omfang end hidtil. Jeg kan dernæst ikke indrømme, at Hjemmenes Ret til at beholde Børnene skulde være større end Skolens Ret til at faa Børnene til Undervisning. Jeg anser denne Bestemmelse om, at Undervisningen skulde begynde noget tidligere, for at være en Hævdelse af Barnets Ret over for Hjemmet. I Hjemmet vil jo det Barn, der er henad 7 Aar, jævnligvis kun lege hele Dagen, og de fleste Forældre ville være glade ved at komme af med det noget tidligere. Forholdene ere jo tit saaledes, at der er flere mindre Børn i Hjemmet, som lægge Beslag paa Forældrenes Opmærksomhed — Over for den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (E. Christiansen) om, at det vilde være heldigt, om vedkommende Skolekommission, vel nærmest i Købstæderne, kunde faa Indflydelse paa Afgørelsen af, hvorvidt et Barn under 7 Aar kunde komme i Skole, saaledes at Skolekommissionen kunde nedlægge Betoimod, at et saadant Barn kom i Skole skal jeg bemærke, at det efter min Mening vil være vanskeligt at komme ind herpaa, idet Forholdet allerede nu er det, at Skolekommissionen ikke kan nægte at modtage et Barn, saa snart det har fyldt 6 Aar, og de Vanskeligheder, der nu kunde være ved at lade et Barn under 7 Aars Alderen deltage i Undervisningen sammen med de maasse noget ældre Børn i den laveste Klasse, vilde jo formindstes, jo flere Børn under 7 Aar der kom ind i en saadan Klasse. Jeg har glædet mig over, at Bestemmelsen om Ophævelsen af Retten til Udskrivning i 13 Aars Alderen allerede har mødt Sympati hos Størstedelen af de Talere, som have haft Ordet. Der er ganske vist fra enkelte Sider blevet rejst Indsigelse herimod, idet man har ønsket, at de Misbrug, hvortil den nugældende Regel efter Loven af 2den Maj 1855 § 3 kunde føre, bleve forhindrede administrativt, og anset det for uheldigt, at et 13 Aars Barn, som virkelig havde naaet Skolens Maal, skulde tvinges til at sidde